

MÉS INFORMACIÓ

<https://www.catorze.cat/sala-destar/emma-zafon-215390/>
<https://www.ccma.cat/3cat/emma-zafon-ens-presenta-la-novella-casada-i-callada/video/6256446/#onboarding=true>

 BIBLIOTECA | ALPICAT
SANT BARTOMEU

 Biblioteques
Públiques
de Catalunya

Avinguda del Parc, 280
Espai La Lluna
ALPICAT
Whatsapp 606 12 78 33

A/e:
biblioteca@alpicat.cat

Web:
<http://www.alpicat.cat/biblioteca>

Catàleg Col·lectiu:
<http://argus.biblioteques.gencat.cat>
<http://atena.biblioteques.cat>

HORARI

De dilluns a divendres de 8:30 a 20:30
Bústia exterior de retorn de préstec

Ens trobem el dia:
26 de setembre de 2024, 21:15h.
Moderador: Andreu Loncà

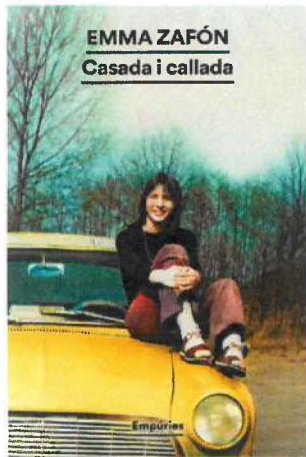

EMMA ZAFÓN
Casada i callada

Llucena (Castelló), 1987

Periodista i escriptora. Ha treballat en diverses redaccions del País Valencià, Aragó, Andorra i Catalunya, havent fet cobertures de temes polítics, econòmics, socials i culturals. Ha sigut cap d'informatius del Canal Terres de l'Ebre, a Tortosa, on va impulsar el primer telenotícies territorial de la Xarxa Audiovisual Local. El 2016 publicava, juntament amb el dj Chimo Bayo, la novel·la *No iba a salir y me lié*. El seu segon treball en la ficció, *Casada i callada*, sortia l'octubre de 2023. Actualment és tècnica de Comunicació a l'administració pública i manté col·laboracions periòdiques amb La Directa, El Salto Diario i Valencia Plaza.

Club de Lectura - Biblioteca Sant Bartomeu

Per quina raó un senyor de cinquanta anys i escaig, pare de família heterosexual de vida convencional, hauria de ressenyar una novel·la, *Casada i callada*, d'Emma Zafón, que és tot just un colp de puny en l'estómac de la família tradicional? Perquè és impossible negar que la concepció patriarcal de la família ha tingut conseqüències nefastes per a la vida de moltes dones, sobretot en l'entorn rural. Tot i que també en l'urbà.

Es tracta, en tot cas, d'una proposta que era necessària. Que sent una obra amb imperfeccions, té també valors literaris. I perquè no passa sovint que s'incorporen noves veus de dona a la narrativa feta al País Valencià en la nostra llengua. Molta tela en el teler.

La publicació d'una bona novel·la en català d'una autora nascuda a Lluçena (l'Alcalatén) el 1987 ja és motiu de celebració. Durant molt de temps, no acabava de veure's que hi haguera relleu de la generació d'autores de narrativa nascudes del 1970 cap avall, les Raquel Ricart, Elvira Cambrils, Anna Moner, Núria Cadenes o Esperança Camps. I tot i que encara som lluny de l'eclosió de la literatura feta per dones a Catalunya, hi ha una nova fornada d'escriptores valencianes que convida a mirar el futur amb optimisme.

Feta la digressió, ens enfarinem: allò que fa de *Casada i callada* una obra valuosa és la manera de reflectir els danys col·laterals sobre les dones dels convencionalismes i el cicle gairebé ineludible de festeig, casament i criança. Una estructura beneïda pel capitalisme que encara es cobra víctimes, no sols a través de la violència masclista. Un problema de present, no sols de passat. Zafón, però, escull retratar la realitat de les dones nascudes entre els anys 50 i 60 del segle passat. I ubica les seues experiències en un entorn que coneix bé, el seu poble i la seua comarca d'origen. En aquells contextos podem imaginar tot tipus d'experiències desastroses, però la protagonista de *Casada i callada* se suposa que és beneïda amb un matrimoni envejable, amb un marit ben plantat i fill dels propietaris d'una fàbrica. Les coses, ja ho sabem des del moment que llegim el títol i la contracoberta, no seran el conte de fades imaginat.

Hi ha un punt de previsibilitat en la novel·la, però Zafón es belluga amb habilitat per sostenir l'interés. I un dels encerts principals és donar-li la veu a la protagonista, fer-la narradora. La conseqüència és un exercici de contenció i de versemblança narrativa: aconseguim interioritzar que la l'heroïna és qui ens conta la història, no la

combativa comunicadora que signa el llibre. La primera persona fa el text literàriament senzill i contextualitza millor els fets, la qual cosa trobe que té a veure amb la pretensió de Zafón de ser llegida. Molt llegida. De ser llegida, a més, per les dones que es poden sentir interpel·lades per la història, persones grans dels entorns que reflecteix la novel·la.

Personalment, com a lector, preferisc artefactes més elaborats des del punt de vista de l'estructura o de l'estil, però el llibre és narrativament molt eficient, conta la història amb grapa. Més que llegir, el llibre s'engul. I aquesta aparent facilitat no és tan senzilla d'aconseguir. La història, a més, fa patir. Si un senyor hetero i etcètera és capaç d'empatitzar i sofrir amb la protagonista d'Emma Zafón, imagineu les dones directament interpel·lades. I, a banda, no hi ha tantes novel·les ambientades en el nord del País Valencià que retraten amb tanta precisió sociològica el territori, prolongació dels seus magnífics articles periodístics. Un tema tangencial, si voleu, però és també un plus a tenir en compte.

Relacionat amb això, hi ha el model de llengua: un estàndard no massa pujat de to – està parlant una mestra, no una catedràtica d'universitat – i amb llicències col·loquials per a les parts narratives i llibertat absoluta de col·loquialismes, castellanismes i formes pròpies de la zona per als diàlegs. Potser no agradarà, però haurem de convindre que allò que és acceptable per a Maria Climent i el magnífic *A casa teníem un himne*, amb personatges que parlen a tomba oberta el català de les terres de l'Ebre, també hauria de ser-ho per a Emma Zafón. Una altra cosa és si, per exemple, ens podem estalviar un "aixina" –que el DNV de l'AVL encara té catalogat com a col·loquial–, en un paràgraf narratiu (pàg. 33) impecable des del punt de vista de la normativa i l'estàndard literari. Reconec que, en aquest punt, em situe en terra de ningú. I potser ja és un debat superat.

Disquisicions al marge, *Casada i callada* és una bona novel·la –reiterem que necessària– que ompli buits en la literatura del País Valencià i aconsegueix l'objectiu que prenguem consciència d'una realitat castradora d'una manera efectiva, llegidora i, en molts moments, colpadora. Que desplega les capacitats narratives demostrades per l'autora en els gèneres periodístics. Una més que satisfactòria irrupció en l'escena literària en la nostra llengua.

Un llistó molt respectable. Que no és incompatible amb l'expectativa que puga ser superat en futures apostes amb un equilibri més sòlid entre la voluntat de denúncia, si és el cas, i l'ambició literària. Hi ha potencial per donar i vendre en Emma Zafón per confiar-hi.

Emma Zafón i la revolució feminista i rural: 'Casada i callada' per Xavier Aliaga
4 de maig de 2024